

Fundacja Pomocy Edukacyjnej
dla Młodzieży
im. Heleny i Tadeusza
Zielińskich

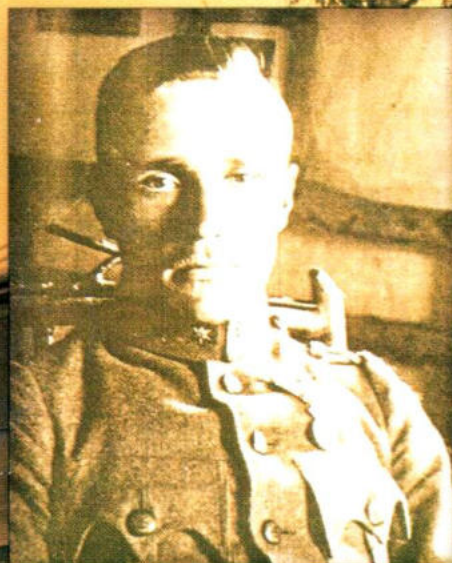

BIULETYN INFORMACYJNY

NR 1

Rok I Czerwiec 2005

FUNDACJI POMOCY EDUKACYJNEJ DLA MŁODZIEŻY IM. HELENY I TADEUSZA ZIELIŃSKICH W JAROSŁAWIU

Tadeusz Zieliński

Helena Zielińska

Dom rodziny Zielińskich

Numer Repertorium A303/92

AKT NOTARIALNY (fragment)

Dnia trzynastego lutego tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego drugiego roku /13.02.1992/ w Państwowym Biurze Notarialnym w Jarosławiu przed asesorem notarialnym mgr Bożeną Bender stawił się ZBIGNIEW ZIELIŃSKI, syn Tadeusza i Heleny, zamieszkały Barrhead, Glasgow Wielka Brytania.

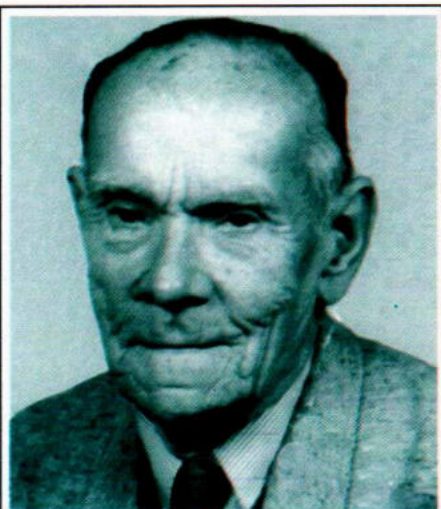
Tożsamość stawającego oraz obywatelstwo polskie pełniącą obowiązki notariusza ustaliła na podstawie paszportu konsularnego wydanego przez Konsulat Generalny PRL w Glasgow, dnia 18 listopada 1982 roku serii K IV Nr 0283274 z datą ważności do dnia 17 listopad 1992 roku.

OŚWIADCZENIE O USTANOWIENIU FUNDACJI

- § 1. - Stawający oświadcza, że ustanawia fundację pod nazwą „Fundacja im. Heleny i Tadeusza Zielińskich” zwaną dalej „Fundacją”.
- § 2. - Siedzibą Fundacji jest miasto Jarosław a terenem jej działania obszar województwa przemyskiego, a w szczególności region jarosławski.
- § 3. - Celem Fundacji jest:
- a – gromadzenie środków finansowych i zasobów materialnych na rzecz udzielania pomocy szczególnie uzdolnionym i wyróżniającym się uczniom klas licealnych, studentom szkół wyższych, studiów doktoranckich i podyplomowych,
 - b – finansowanie nagród za szczególne osiągnięcia w dziedzinie nauki i sztuki oraz postępu technicznego osobom pochodzącym z wyżej wymienionego regionu,
 - c – udzielanie doraźnej pomocy materialnej organizacjom i instytucjom zajmującym się utrzymaniem osób wymagających pomocy (domy opieki) oraz osobom wymagającym doraźnej pomocy.

Biografia Z. Zielińskiego - str. 3

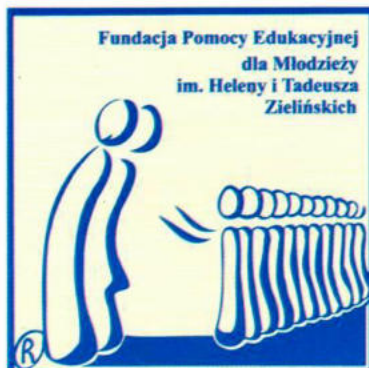
Rozmowa z Z. Zielińskiego - str. 6

Rys historyczny Fundacji - str. 8

Beneficjenci Stypendiów w latach 1992 - 2003 - str. 11

BIULETYN INFORMACYJNY

Wydawca: Zarząd Fundacji

Adres redakcji: Jarosław, ul. Zielińskiego 4,
tel. (016) 621 32 65

Zespół Redakcyjny: inż. Zygmunt Tur-
ski, mgr Jarosław Pagacz, Maria Gliniak,
Stanisław Kielbowicz

Druk: Drukarnia "XXX"

BIOGRAFIA ZBIGNIEWA ZIELIŃSKIEGO

wg relacji prof. Zbigniewa Nartowskiego - kolegi i przyjaciela

Zbigniew Zieliński urodził się 4 lipca 1918r. w Jarosławiu w rodzinie o głęboko patriotycznych i wojskowych tradycjach. Pradziadek Arystomen brał udział w Powstaniu Styczniowym 1863r. Dziadek Zbigniewa Zielińskiego profesor Jacek Zieliński spędził w Jarosławiu czterdzieści lat. W latach 1891-1917 uczył geografii i historii w I gimnazjum (obecnie Liceum Ogólnokształcące im. Mikołaja Kopernika w Jarosławiu przy ul. 3-Maja). Był wielkim orędownikiem sprawy narodowej, był Polakiem, którego każdy nerw odczuwał ucisk ze strony zaborcy. W listopadzie 1918r., w czasie wyzwania z zaboru austriackiego, był mocno zaangażowany w formowanie i działanie Gwardii Narodowej, służby obywatelskiej, która przejmowała władzę w Jarosławiu z rąk Austriaków. Mieszkał blisko gimnazjum we własnej jednopiętrowej kamienicy przy ulicy Weissa (obecnie ks. Lisińskiego). Należał do grona luminarzy jarosławskiego środowiska kulturalnego.

Brat Jacka, generał Zygmunt Zieliński, w czasie I wojny światowej był dowódcą II Brygady Legionów. Jego imię ma ulica na tzw. Lachmanówce, łącząca ulice Legionów i W. Reymonta. Przy tej ulicy obecnie ma swoją siedzibę Fundacja założona przez Zbigniewa Zielińskiego.

Ojciec Zbigniewa Tadeusz, urodzony 17 marca 1893r., po studiach w Wiedniu został w 1914r. wcielony do armii austro-węgierskiej i skierowany na front. W listopadzie 1918r. zgłosił się w Jarosławiu do Wojska Polskiego gdzie został zweryfikowany jako podporucznik artylerii. W latach 1919-1920 brał udział w wojnie z bolszewikami. Za męstwo został odznaczony Krzyżem Walecznych. W końcu 1921r. został zdemobilizowany w stopniu kapitana. Po wojnie pracował w magistracie jarosławskim jako referent spraw wojskowych. Ożenił się z Heleną z domu Wątroba. Mieli dwoje dzieci: Krystynę oraz Zbigniewa. Ojciec był posiadaczem dużej parceli i ogrodu oraz terenu przemysłowego przy ulicy gen. Z. Zielińskiego 2 i zbudował tam duży, obszerny dom (na okładce). W sierpniu 1939r., po

ciężkiej chorobie zmarła matka Zbigniewa Helena Zielińska. W tymże miesiącu, wobec zagrożenia wojennego, Tadeusz Zieliński, jako oficer rezerwy został powołany do jarosławskiego 24 pułku artylerii lekkiej. W pierwszych dniach września opuścił wraz ze swoją jednostką Jarosław. W końcu września, w rejonie Tarnopola dostał się do sowieckiej niewoli. Trafił później, wraz z innymi kolegami oficerami z Jarosławia do obozu w Kozielsku a następnie do Katynia, gdzie został zamordowany przez sowieckie NKWD. Został zidentyfikowany pod nr 1591.

Dzieciństwo i lata młodości

Dzieciństwo Zbyska było związane z wielkim ogrodem, w którym był nawet basen. Naukę rozpoczął w Szkole Powszechnej im. Stanisława Konarskiego w Jarosławiu. Jak wspomina jego kolega szkolny: „Zbyszek był zawsze bardzo energiczny i stanowczy. W jednej z wyższych klas

został wybrany na wójta. Dbał o porządek w klasie. Zajęcia praktyczne były prowadzone w szkole przy placu im. Piotra Skargi. Zbyszek wyznaczał dyżurnych, którzy dbali, aby przemarsz odbywał się w porządku i w zwartych kolumnach.

W szóstej klasie wychowawca profesor Henryk Paraniak zorganizował zaprawę narciarską zamiast gimnastyki. Jeździło się wtedy na nartach w zwyczajnych sznurowanych butach. Jeden Zbyszek miał prawdziwe buty narciarskie i jeździł najlepiej na nartach, bo mieszkał na Lachmanówce, gdzie były nasze „teren” narciarskie”.

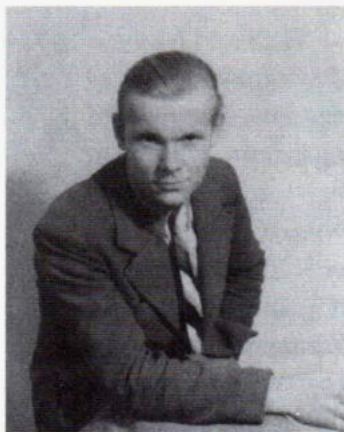
Ze szkoły powszechnej przeszedł Zbyszek do II gimnazjum im. Augusta Witkowskiego, nr tarczy 555 (obecnie mieści się w tym budynku Zespół Szkół Drogowo-Geodezyjnych).

Zbyszek często wspominał przedwojenne, wspólne z ojcem wyprawy kajakowe, między innymi spływ Sanem z Przemyśla do Jarosławia.

W pierwszych dniach września Zbigniew Zieliński zgłosił się jako ochotnik do 24 palu w Jarosławiu i został wcielony do pułku jako kanonier. Brał udział w walkach nad Dunajcem, a później w akcjach w czasie odwrotu poprzez Jarosław, Rawę Ruską i Tarnopol. W czasie jednego z nalołów w okolicach Rawy Ruskiej został ranny w rękę. W dniu 19 września jednostka została rozbrojona przez wojska sowieckie i osadzona w obozie jenieckim w Borkach Wielkich pod Tarnopolem. Tam przypadkowo spotkał się z ojcem. Udaje mu się uciec z obozu, skąd pieszo wraca do Jarosławia.

Okupacja

W jesieni 1939r. zaczął się trudny i bardzo ważny okres życia Zbigniewa Zielińskiego. Młody człowiek, bez ojca i matki musiał wziąć pełną odpowiedzialność za swoje życie. Pomocą służyli mu mieszkający w tym czasie w Jarosławiu stryj Sławomir Zieliński i jego żona Helena z domu Durkalec.

Podstawowym problemem było zapewnienie środków do życia. Zbyszek zatrudnił się w niemieckiej firmie Scheidt, która budowała drogi w rejonie Jarosławia. Pracował tam jako kierowca samochodu ciężarowego. Wspomina jego kolega, że podziwiał Zbyszka, który podjął się tak ciężkiej pracy.

We wrześniu 1940r. rozpoczął naukę w Państwowej Szkole Budownictwa w Jarosławiu, którą ukończył w czerwcu 1942r. ze świadectwem technika budowlanego. Wg akt AGH w dniu 11 czerwca 1943r. złożył w trybie tajnym maturę w liceum ogólnokształcącym typu humanistycznego.

W sierpniu 1943r. został zatrudniony jako technik budowlany w biurze budowlanym „Kolei Wschodniej” w Jarosławiu (niemiecki Ostbahn

Neubauamt), gdzie pracował do „wyzwolenia” Jarosławia spod niemieckiej okupacji.

Równolegle do pracy zarobkowej podjął Zbigniew Zieliński działalność konspiracyjną. W 1941r. przystąpił do Z.W.Z. przyjmując pseudonim „Olszyna”, a w roku 1942 był już żołnierzem Armii Krajowej. Brał udział w działalności wywiadowczej i akcjach sabotażowych. Był bliskim podkomendnym komendanta jarosławskiego obwodu AK kpt. Wojciecha Szczepańskiego ps. „Julian”. W jego domu, znajdującym się nieco na uboczu (co było korzystne dla konspiratorów) mieściła się kancelaria Komendy Obwodu A.K. oraz stały nasłuch radiowy B.B.C. Tu odbywały się stałe odprawy „Juliana” z współpracownikami i podkomendnymi. Między innymi tu spotykał się „Julian” z przedstawicielem delegatury rządu londyńskiego na powiat jarosławski Franciszkiem Gesingiem. W skład obstawy wchodził Zbyszek, a także młody kolega, sąsiad z ulicy Legionów Zygmunt Kaczała. Z racji tej funkcji Zbyszek był stosunkowo głęboko wtajemniczony w działalność konspiracyjną. Powierzano mu także inne odpowiedzialne zadania jak np. w okresie scalania AK z innymi organizacjami, w tym BCH występował jako obserwator ze strony Obwodu AK, weryfikujący stany liczbowe wchodzących oddziałów. Akcja ta była związana z dużym zagrożeniem dekonspiracją jego osoby. W roku 1943 ukończył konspiracyjną Szkołę Podchorążych.

Po „wyzwoleniu” terenów jarosławskich spod okupacji niemieckiej przez wojska sowieckie mocno nasiliła się nacjonalistyczna działalność ukraińska. Wywiad AK doniósł o koncentracji oddziałów UPA, które zamierzały uderzyć na wsie Szówsko, Piwodę i Wiązownicę. Znajdujące się w Jarosławiu oddziały Ludowego Wojska Polskiego ani też posterunki Milicji Obywatelskiej nie zapewniały bezpieczeństwa ludności zagrożonych wsi. Dowódca Obwodu AK wydał rozkazy wystawienia placówek chroniących te polskie wsie. W oddziałach tych znalazł się Zbigniew Zieliński. O świcie 14 kwietnia 1945r. nacjonaści ukraińscy zaatakowali Wiązownicę. Podpalono zabudowania, mordowano ludzi. Do akcji obronnej weszły plutony Armii Krajowej. W kilkugodzinnej walce zginęło 5 żołnierzy AK, 2 zostało rannych, a wśród nich Zbigniew Zieliński. Zamordowanych zostało 87 polskich mieszkańców wsi, a po stronie ukraińskiej straty wyniosły 19 zabitych.

Ranny Zbigniew Zieliński został przetransportowany do Jarosławia, gdzie w klasztorze Sióstr Niepokalanek, w wielkiej tajemnicy operowali go doktorzy Jan Zasowski i Stanisław Małecki. Część odłamków pozostała w dłoni do końca życia. Rekonwalescencja trwała ponad 7 miesięcy.

Zbigniew Zieliński zakończył działalność w Armii Krajowej w stopniu podporucznika. Dowództwo AK odznaczyło go Krzyżem Walecznych oraz Srebrnym Krzyżem Zasługi z mieczami.

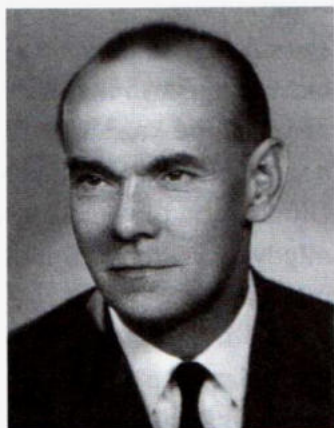
Wobec wrogiego nastawienia ludowych władz do AK uznał za konieczne opuścić Jarosław. Pod innym nazwiskiem zamieszkał u rodziny ojca w Poznaniu.

Studia

Po półrocznym pobycie w Poznaniu Zbigniew Zieliński przybył do Krakowa i w marcu 1945r. rozpoczął studia na Politechnice Krakowskiej (specjalność lotnicza). Studia te zakończył w 1950r. i uzyskał dyplom magistra inżyniera mechanika.

Praca naukowa

W dniu 1 listopada 1950r. Zbigniew Zieliński podejmuje pracę na Wydziale Mechanizacji Górnictwa i Hutnictwa Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, w charakterze młodszego asystenta w Katedrze Wytrzymałości Materiałów. Później

przechodzi na stanowisko asystenta a następnie adiunkta. Pod kierunkiem prof. Stefana Ziemby uzyskuje w dniu 20 maja 1960r. tytuł doktora nauk technicznych, po obronie pracy na temat: „Niejednorodność zasadniczych własności mechanicznych żeliwa szarego w odlewach.” W lutym 1964r. odchodzi z AGH na własną prośbę.

W dniu 1 kwietnia 1964r. został pracownikiem naukowym w Instytucie Odlewnictwa w Krakowie w Zakładzie Wytrzymałości Materiałów. Zajmuje tam stanowisko adiunkta, kierownika pracowni, a następnie w 1966r. docenta. W tymże roku na podstawie rozprawy habilitacyjnej uzyskuje na

Politechnice Krakowskiej stopień docenta doktora habilitowanego. Odchodzi z Instytutu w końcu kwietnia 1969r.

Praca za granicą

W roku 1969 wyjeżdża do Wielkiej Brytanii. Około roku pracuje jako pracownik naukowy w firmie Babcock & Willcox w Glasgow. Tam uczy się też języka angielskiego. Następnie udaje się do Republiki Południowej Afryki gdzie obejmuje stanowisko kierownika laboratorium wytrzymałościowego w Johannesburgu. Laboratorium to pracuje dla kopalni diamentów. Po przejściu na emeryturę przez jakiś czas działa jako asystent maklera, a następnie przeprowadza się do Kanady. W roku 1987 przyjeżdża na krótko do Polski w celu rozeznania sytuacji, uregulowania spraw majątkowych i mieszkaniowych. Do Polski wrócił na stałe w roku 1994. Uzyskał obywatelstwo w RPA oraz w Kanadzie. Nigdy nie zrzekł się obywatelstwa polskiego.

Życie osobiste

W czasie studiów ukończył podstawowy kurs szybowcowy, uzyskując kategorię A i B. Wielką jego namiętnością, którą „odziedziczył” po swoim ojcu, było pływanie łodzią motorową oraz żaglówką. Uzyskał dyplom jachtowego sternika śródlądowego i morskiego. Sporty te uprawiał w szczególności na jeziorach Mazurskich i na Bałtyku na własnym jachcie zbudowanym przy wydatnej pomocy swego stryja. Wiele lat pełnił funkcję przewodniczącego Okręgowej Komisji Żeglarskiej P.T.T.K. w Krakowie.

Przebywając w RPA samochodem samotnie zwiedzał ten wielki kraj. Później będąc w Kanadzie odbył również samotnie 2 miesięczną wędrowkę po nie zamieszkałych terenach Alaski. Należy zaznaczyć, że do tych podróży służyły mu stare, wysłużone samochody osobiście przez niego wyremontowane.

Bardzo intensywne życie spowodowało poważne kłopoty zdrowotne, które wymagały kilkakrotnie nawet leczenia szpitalnego (2 zawały serca). Zbigniew Zieliński nie poddawał się jednak chorobom i nie redukował intensywności swojej działalności. Poczynając od dni okupacji całe życie był samotnikiem, żyjącym wśród wielu serdecznych przyjaciół.

Zmarł nagle w Krakowie, w dniu 16 maja 2003r., wracając z cotygodniowego pobytu w Jarosławiu.

Rozmowa z Panem Z. Zielińskim

przeprowadzona przez panią Grażynę Stopę pod tytułem:
„Z ROZSĄDKU I SENTYMENTALNYCH POWODÓW”

O Fundacji im. H. i T. Zielińskich opowiada Fundator – **doc. dr hab. inż. Zbigniew Zieliński**, jarosławianin, emerytowany wykładowca Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie.

ści kształcenia się - szczególnie tej najzdolniejszej i chcącej się kształcić. Tak powstały; najpierw zamysł, a potem realizacja założenia fundacji. Fundacji, której zasadniczym celem byłoby udzielenie pomocy finansowej najzdolniejszym, najbardziej utalentowanym, najpracowitszym młodym osobom – pomagając im w osiągnięciu optymalnego rozwoju intelektualnego. Z korzyścią nie tylko dla nich samych, ale i – pośrednio – dla społeczeństwa. Taką Fundację założyłem w 1992 roku i nazwałem imieniem swoich rodziców Heleny i Tadeusza Zielińskich, ponieważ jej podstawowym kapitałem stał się ich życiowy dorobek.

- Skąd pomysł na Fundację ?

- Przez dłuższy czas przebywałem za granicą. Kiedy, w 1982 roku, uzyskałem zezwolenie (czyli paszport konsularny PRL), zacząłem przyjeżdżać do Polski. Początkowo na pobyty miesięczne, a w 1994 roku wróciłem na stałe. Odkrywałem Polskę ... na nowo i byłem zaskoczony morzem pretensji i narzekania „wszystkich do wszystkiego”. Jednocześnie były to ciężkie czasy, z bardzo trudną sytuacją ekonomiczną w kraju. Uznałem, że zamiast przyłączyć się do narzekających i wiecznie niezadowolonych, trzeba zrobić coś konkretnego. Coś co pomogłoby polepszyć istniejącą sytuację. Przyszło mi na myśl, aby zorganizować jakąś pożyteczną akcję pomocy. W tym czasie docierały do mnie różne głosy m.in. ze środowisk młodzieżowych, studenckich. Były niepokojące...

- Komu pomagać będzie założona przez pana Fundacja ?

- Założona Fundacja stara się przychodzić z pomocą finansową młodzieży osiągającej wyróżniające wyniki w każdej dziedzinie rozwoju intelektualnego, bez względu na płeć, pochodzenie czy wiarę. Głównie pod uwagę brana jest sytuacja materialna młodych, zdolnych ludzi. Dodam, że Fundacja już pomaga. W latach 1992 – 1994 przyznała bowiem dziewiętnaście stypendiów dla młodzieży pochodzącej przeważnie z regionu jarosławskiego, uczącej się tak w szkołach średnich jak i wyższych. W 1995 roku utworzony został Fundusz Stypendialny im. H. i T. Zielińskich przy Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, przydzielający stypendia i nagrody dla najbardziej wyróżniających się studentów tej uczelni, pochodzących z regionu południowo-wschodniej Polski. Dotychczas przyznano osiemnaście stypendiów i nagród. W roku 2000 powołano oddzielny Fundusz Stypendialny w Jarosławiu, jako oddział Fundacji im. H. i T. Zielińskich – w tym samym roku przyznano też siedemnaście nagród i stypendiów dla młodzieży tutejszego regionu. Pomiędzy Funduszami Stypendialnymi; tym w Jarosławiu i tym przy Akademii Górniczo-Hutni-

- W czym przejawiał się ten niepokój ?

- Młodzi ludzie, w ówczesnej sytuacji panującego kryzysu ekonomicznego i zachodzących zmian ustrojowych kwestionowali sens i wartość kształcenia się. Uważali, że to kosztowne i bez przyszłości. Mówili to nawet młodzi, bardzo zdolni ludzie. A przecież wiadomo, że brak wykształcenia i wysokich kwalifikacji to nędza, bezrobocie. Łatwo było zatem dojść do wniosku, że najlepszą pomocą będzie stworzenie dla młodzieży możliwo-

czej w Krakowie istnieje ścisła współpraca w dziedzinie organizowania pomocy dla młodzieży.

- **Aby Fundacja pomagała finansowo musi mieć (i gromadzić) kapitał. Skąd pochodzą jej fundusze ?**

- Podstawowym kapitałem Fundacji jest dorobek życiowy moich rodziców – powiększany dochodami z dokonywanych inwestycji. Dotychczas Fundacja była całkowicie samodzielna i niezależna. Nie korzystała z żadnej pomocy finansowej ze strony państwa, samorządu czy osób prywatnych. Oczywiście ogranicza to zakres i możliwości działania – może się to zmienić w przyszłości. Podstawowym celem (założeniem) Rady i Zarządu Fundacji, jest stworzenie takiej organizacji i bazy finansowej, która mogłaby zabezpieczyć jej działalność na wiele dziesięcioleci. Nie jest to łatwe, ale wierzę, że wykonalne ! Wszystko zależy od ludzi, ich zrozumienia i poparcia. W chwili obecnej, pomimo upływu dziesięciu lat od założenia Fundacji, ciągle jesteśmy w stanie rozwoju i wzrostu. Obecnie większość dochodów jest inwestowana w nieruchomości, które powinny zagwarantować pewny i dostatecznie wysoki dochód w przyszłości. Zwiększamy stale bazę Fundacji, oczywiście kosztem ograniczenia ilości przydzielanych stypendiów. Istnieje jednak duże prawdopodobieństwo, że za parę lat ich ilość znacznie wzrośnie. Wierzymy, że tak się stanie.

- **Wspomniał pan o inwestowaniu dochodów. Co to za inwestycje i gdzie je planujecie ?**

- Przykładem inwestowania jest nieruchomość w Jarosławiu, na której Fundacja ma swoją siedzibę, czyli mówiąc wprost na działce przy ul. Generała Zielińskiego 4. Ostatnio wybudowane zostały tu magazyny, które generują dochody zasilające fundusze Fundacji. Prowadzona jest modyfikacja i rozbudowa stacji paliw (dawna baza CPN/PKN), gdzie jest siedziba utworzonego przedsiębiorstwa Dystrybucji Produktów Naftowych – powinna powiększyć jego dochodowość. Przedsiębiorstwo to jest głównym (i mam nadzieję, że wciąż będzie) generatorem funduszy zasilającym Fundację. Cały dochód jest reinwestowany. **Nie ulega wątpliwości, że poparcie udzielone działalności Fundacji, m.in. przez zakup paliw w tym przedsiębiorstwie przez jarosławskie instytucje, przedsiębiorstwa**

czy poszczególnych kierowców to powiększenie ilości stypendiów i nagród dla młodzieży. W rzeczywistości to tutejsze społeczeństwo i jego instytucje będą decydowały o zakresie i wielkości pomocy świadczonej przez Fundację.

- **Kto administruje waszą działalnością ?**

- Tak sama Fundacja jak i utworzone oba fundusze stypendialne są wynikiem działania całego zespołu ludzi dobrej woli – społeczników, ofiarujących swój czas, wiedzę i doświadczenie. Dla tej sprawy działają oni całkowicie bezinteresownie. Do społeczników z terenu Jarosławia dołączają zaangażowani mocno ludzie nauki z krakowskiej Akademii Górniczo-Hutniczej. Wymienię choćby szanownych rektorów: Frydrycha, Szczepańskiego, Barchańskiego. Wszystkim jestem bardzo wdzięczny, a dziękuję w imieniu własnym (i naszych laureatów). Bez ich pomocy i pracy działalność Fundacji byłaby niemożliwa.

- **To zaangażowanie przejawia się też w formach patronackich.**

- Działalność Fundacji faktycznie znalazła uznanie władz, czego dowodem jest objęcie patronatu nad Funduszem Stypendialnym przy Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie przez Senat tej uczelni. Dodać trzeba, że uczelni, która jest zaliczana do najlepszych w Polsce.

- **Czy pomoc studentom, uczniom – mówiąc ogólnie młodym, zdolnym ludziom to jedyna forma działalności Fundacji ?**

- W chwili obecnej tak. Ale trzeba tu wyraźnie podkreślić, że w statucie Fundacji są zapisane również inne cele jak np. pomoc w założeniu hospicjum w Jarosławiu. Czy uda się to zrealizować zależy będzie od zrozumienia i poparcia społecznego, a nikt chyba nie wątpi, że taka forma opieki jest tu potrzebna. Mówiąc tu mam na myśli – konkretnie – miasto Jarosław, bo w każdym polskim mieście takie hospicjum ma rację bytu.

- **Dziękuję za rozmowę. Sądzę, że przybliżyła ona społeczeństwu Jarosławia cele i starania Fundacji im. Zielińskich. Panu zaś – jako Fundatorowi - życzę spełnienia zamierzeń.**

RYS HISTORYCZNY FUNDACJI

Od roku 1969 doc. dr hab. inż. Zbigniew Zieliński pracował za granicą i gromadził oszczędności być może już wtenczas z myślą o pomocy uczącej się młodzieży, a już na pewno decyzję taką podjął w roku 1982, kiedy po uzyskaniu zgody na przyjazd do Polski zaczął odwiedzać swoją ojczyznę coraz częściej i odkrywać Polskę na nowo. Obracając się w środowiskach młodzieżowych, głównie studenckich, przez kontakty ze swymi przyjaciółmi na AGH w Krakowie miał możliwość poznania sytuacji materialnej oraz nastrojów panujących wśród młodzieży, przejawiających się ogólną niechęcią do nauki i kwestionowania sensu i wartości kształcenia się, nawet w kręgach młodych, bardzo zdolnych ludzi.

Widząc problemy młodzieży z jakimi zetknął się w Polsce potraktował bardzo poważnie, gdyż będąc jeszcze na obczyźnie w roku 1992 tworzy Fundację i przekazuje część swoich oszczędności by pomóc przynajmniej tym najlepszym z najlepszych. Dalsza działalność Fundacji uzależniona jest jednak od zaangażowania i wrażliwości ludzi powołanych do władz statutowych, a przyznać trzeba, że dobór tych ludzi nie był przypadkowy; w większości wywodzący się z szeregów AK.

W skład Zarządu powołani zostali:

1. Zofia Dyszyńska – zam. Jarosław, ul. Piastów 26,
2. Jadwiga Mielniczek – zam. Jarosław, ul. Mączyńskiego 1,
3. Maria Pajda – zam. Jarosław, ul. Chrobrego 34,
4. Stefan Szewc – zam. Jarosław, os. Wojska Polskiego 7.

Do Rady Fundacji weszli:

1. Maria Szczepańska – zam. Wólka Pełkińska 21,
2. Zbigniew Brincken – zam. Jarosław, ul. 3-Maja 37,
3. Jan Dyszyński – zam. Jarosław, ul. Piastów 26,
4. Waław Zeman – zam. Jarosław, ul. Wypiańskiego 4,
5. Halina Krzakowska- Bader – zam. Jarosław, ul. Krakusa 2.

Pani Maria Szczepańska, państwo Zofia i Jan Dyszyńscy, pan Zbigniew Brincken, pan Stefan

Szewc to byli żołnierze Armii Krajowej, przyjaciele Zbyszka z młodości, pan Waław Zeman, syn byłego AK-owca.

Pozostali członkowie władz Fundacji to znani i szanowani mieszkańcy miasta Jarosławia o społecznikowskim rodowodzie. Wszyscy z zapałem przyjęli propozycję powołania Fundacji, zaoferowali swój czas i wiedzę, podjęli się opracowania statutu i struktury organizacyjnej, nawiązania kontaktów ze szkołami i młodzieżą w celu wyszukiwania uzdolnionych, a nie zamożnych młodych ludzi jako kandydatów do stypendiów i nagród.

Największy wkład w działalność Fundacji wnieśli Państwo Dyszyńscy, udostępniając swój dom na siedzibę Fundacji i miejsce spotkań jej

Od lewej: p. M. Szczepańska oraz p. Z. Dyszyńska

władz oraz samochód osobowy, którym posługiwali się przy sprawdzaniu warunków środowiskowych przyszłych stypendystów.

Najważniejsze obowiązki w pracy Rady Fun-

dacji przypadły Pani Marii Szczepańskiej z zawodu prawnicze pełniące funkcję Przewodniczącej Rady jako najwyższego organu władz Fundacji. Maria Szczepańska była żołnierz AK, żona Komendanta Obwodu AK Jarosław majora śp. Wojciecha Szczepańskiego.

W pracy Rady Fundacji na wyróżnienie zasługuje również Pan Zbigniew Brincken był żołnierz AK, Przewodniczący Zarządu Powiatowego Światowego Związku Żołnierzy AK w Jarosławiu pełniący funkcję zastępcy Przewodniczącego Rady Fundacji.

Aktywnym działaczem w Zarządzie Fundacji był śp. **Stefan Szewc**, z zawodu prawnik, pełniący funkcję sekretarza. Stefan Szewc urodził się w 1924r. w Pruchniku, był żołnierz Armii Krajowej, pseudonim „Jakub”, działał na terenie gminy Pruchnik w plutonie łączności dowodzonym przez śp. Zbigniewa Hrycyna, pseudonim „Bajkał”. W roku 1944 obsługiwał działającą w godzinach nocnych stację sygnalizacyjną „Eureka” dla samolotów alianckich dokonujących zrzutów broni na terenie kraju. Brał udział w walce z Niemcami w słynnej akcji „Burza” w szeregach partyzanckiego oddziału kapitana „Groma”. Po wojnie powołany został do Wojska Polskiego i skierowany do Oficerskiej Szkoły Piechoty, którą ukończył w stopniu porucznika. W roku 1952 ukończył studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Wrocławskiego. W latach 1961-1975 pełnił funkcję Zastępcy Przewodniczącego Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Jarosławiu. Od roku 1948 ściśle związany z ruchem ludowym, członek i aktywny działacz PSL, przez wiele lat sprawował funkcję Przewodniczącego Zarządu Miejskiego PSL w Jarosławiu, gdzie jako prawnik pełnił dyżury udzielając bezpłatnych porad okolicznym rolnikom nie tylko spod znaku koniczyнки. Z docentem Zbigniewem Zielińskim współpracował od roku 1982 prowadząc w jego imieniu postępowanie spadkowe po rodzicach oraz o odzyskanie nieruchomości zawłaszczonych przez CPN, m.in. był redaktorem bardzo korzystnej umowy na wynajem parceli i magazynów przez CPN, a na-

stępnie pełnomocnikiem Fundatora do prowadzenia wszelkich spraw związanych z wynajmem, w tym także rozliczeń podatkowych. Był współtwórcą statutu Fundacji im. Heleny i Tadeusza Zielińskich, prowadził postępowanie przed Sądem Rejonowym dla miasta stołecznego Warszawy związane z wpisaniem Fundacji do rejestru sądowego, uczestniczył w rozdziale stypendiów dla uzdolnionej młodzieży, przeprowadzał rozmowy kwalifikacyjne z beneficjentami stypendiów, jednym słowem był sercem i duszą Fundacji. Był lubianym za naturalne poczucie humoru i cenionym za uczynność. Zmarł w roku 1998.

Po dłuższej przerwie w działalności Fundacji ponowne jej reaktywowanie nastąpiło w roku 2001 przez wpis do rejestru sądowego Fundacji w Sądzie Rejonowym w Rzeszowie, jednak wypłata pierwszych (po przerwie) stypendiów nastąpiła już w roku szkolnym 2000/2001 przez utworzony staraniem Fundatora Fundusz Stypendialny, stanowiący obecnie oddział Fundacji. Do Zarządu Funduszu powołane zostały przez Fundatora następujące osoby:

1. Jarosław Pagacz – Przewodniczący,
2. Bogdan Wołoszyn – Członek,
3. Adam Tomaszewski – Członek.

Zarząd Funduszu odpowiedzialny jest za skompletowanie wniosków o stypendia oraz rozdział stypendiów pomiędzy uczniów odpowiadających kryteriom określonym w regulaminie w ramach środków przyznanych przez Zarząd Fundacji.

Do Zarządu Fundacji Fundator powołał:

1. Wiesław Kielbowicz – Członek,
2. Elżbieta Magryś – Członek,
3. Józef Zawadzki – Członek.

Spotkanie władz Fundacji z Burmistrzem i Starostą Jarosławskim w ratuszu

Funkcję Przewodniczącego Zarządu Fundator zarezerwował dożywotnie dla siebie. Jednocześnie Fundator ustanowił następujący skład Rady Fundacji:

1. Tomasz Petry – Przewodniczący,
2. Jan Gašior – Członek,
3. Stanisław Kielbowicz – Członek,
4. Jarosław Pagacz – Członek,
5. ks. Marian Bocho – Członek,
6. Andrzej Szczepański – Członek z AGH Kraków,
7. Tadeusz Orzechowski – Członek z AGH Kraków.

W związku ze śmiercią Zbigniewa Zielińskiego pełniącego funkcję Przewodniczącego Zarządu oraz rezygnacją Józefa Zawadzkiego z Członka Zarządu i Tomasza Petrego z Przewodniczącego Rady Fundacji na posiedzeniu Rady w dniu 09.06.2003r. w drodze głosowania dokonano następującego wyboru:

1. Stanisława Kielbowicza powołano na Przewodniczącego Rady Fundacji,
2. Jana Gašiora Członka Rady wybrano do Zarządu powierzając mu funkcję Przewodniczącego,
3. Tomasza Petrego wybrano na Członka Zarządu Funduszu Stypendialnego.

Powyższe osoby pełnią określone funkcje do chwili obecnej.

Stanisław Kielbowicz – Przewodniczący Rady Fundacji im. H. i T. Zielińskich, urodzony 21.03.1936r. w Wólce Pełkińskiej w rodzinie chłopskiej, wykształcenie średnie ekonomiczne – żonaty, czworo dzieci.

Obecnie emeryt – biegły rewident, prowadzi własne biuro usług księgowych w Jarosławiu w budynku Fundacji przy ul. gen Z. Zielińskiego

4. Jest aktywnym działaczem PSL od 30 lat. Był najbliższym współpracownikiem i przyjacielem śp. doc. Zbigniewa Zielińskiego od 1996 roku oraz jego doradcą, a od roku 1999 pełnomocnikiem notarialnym do prowadzenia wszelkich spraw związanych z działalnością gospodarczą i Fundacją oraz dysponowania Jego majątkiem bez żadnych ograniczeń za wyjątkiem sprzedaży.

Po śmierci Fundatora, uchwałą członków Rady Fundacji powołany został na Przewodniczącego Rady, którą to funkcję pełni do dnia dzisiejszego.

Jan Gašior – Przewodniczący Zarządu Fundacji, urodzony 01.06.1949r. w Majdanie Sieniawskim, wykształcenie wyższe prawnicze – absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego, działacz ruchu ludowego, członek władz wojewódzkich PSL. Zatrudniony w Fundacji od 2001 roku

na stanowisku radcy prawnego. Zyskał uznanie u Fundatora za sprawne i skuteczne reaktywowanie zawieszonyj działalności Fundacji w Sądzie Rejestrowym. Z woli Fundatora pełnił funkcję Członka Rady Fundacji, a po Jego śmierci powołany na Przewodniczącego Zarządu i funkcję tę pełni do chwili obecnej.

Jarosław Pagacz – Przewodniczący Funduszu Stypendialnego w Jarosławiu, Członek Rady Fundacji im. H. i T. Zielińskich od 2001 roku. Urodzony 01.12.1953r. w Jarosławiu, w rodzinie nauczycielskiej, wykształcenie wyższe – Uniwersytet Jagielloński, żonaty – żona

nauczyciel, dwoje dzieci, pracuje jako nauczyciel w Zespole Szkół Plastycznych. Współorganizator NSZZ „S” w środowisku oświatowym w 1980 roku. W latach 1980-1981 pełnił funkcję zastępcy przewodniczącego Komisji Okręgowej NSZZ „S” Pracowników Oświaty i Wychowania oraz przewodniczącego Komisji Zakładowej Pracowników Oświaty w Jarosławiu w latach 1989-1990.

Od 1990 roku radny miasta Jarosławia, przewodniczący Rady Miasta I i II kadencji oraz zastępca przewodniczącego III i IV kadencji. Współorganizator i prezes zarządu oddziału Stowarzyszenia Rodzin Katolickich w Jarosławiu i L.O. im. Św. Rodziny; współzałożyciel Stowarzyszenia „Porozumienia dla Jarosławia” w 1994 roku, a od roku 1995 do 2004 prezes zarządu tego stowarzyszenia. Mimo wielu obowiązków zawsze znajduje czas na pracę w Fundacji, aktywnie uczestniczy w pracach Rady Fundacji oraz w Funduszu Stypendialnym przy kwalifikacji młodzieży do stypendiów.

BENEFICJENCI STYPENDIÓW I NAGRÓD W LATACH 1992-2003

W latach 1992-2003 stypendia i nagrody wypłacano wyłącznie ze środków własnych Fundatora a jednak w tych latach z pomocy skorzystało kilkudziesięciu stypendystów szkół średnich i studentów.

Po wręczeniu stypendiów w budynku Starostwa 2000/2001

W gronie najlepszych znalazły się następujące osoby:

1. Biegus Mariusz – Gimnazjum w Makowisku,
2. Gdula Magdalena – Gimnazjum nr 2 w Jarosławiu,
3. Koralewicz Magdalena – Gimnazjum nr 5 w Jarosławiu,
4. Lis Lidia – Prywatne Gimnazjum Niepokalanek im. bł. Marceliny Darowskiej w Jarosławiu,
5. Mizgalewicz Karolina – Gimnazjum nr 1 w Jarosławiu,
6. Mizgalewicz Paweł – Gimnazjum nr 1 w Jarosławiu,
7. Paulo Michał – Gimnazjum nr 2 w Jarosławiu,
8. Tomaszewski Piotr – Gimnazjum w Tyniowicach,
9. Wajda Katarzyna – Gimnazjum nr 2 w Jarosławiu
10. Wilk Anna – Gimnazjum nr 1 im. św. Królowej Jadwigi w Jarosławiu
11. Baj Monika – Szkoła Zawodowa Spożywcza w Jarosławiu,
12. Baran Diana – Zespół Szkół Budowlanych i Ogólnokształcących w Jarosławiu,
13. Boryło Anna – Technikum Spożywcze w Jarosławiu,
14. Borys Edyta – Zespół Szkół Drogowo-Geodezyjnych w Jarosławiu,
15. Cholewa Agnieszka – Liceum Ogólnokształcące im. M. Kopernika w Jarosławiu,
16. Czerniecka Katarzyna – Liceum Ogólnokształcące im. M. Kopernika w Jarosławiu.
17. Dzięgielowski Maciej – Zespół Szkół Drogowo-Geodezyjnych w Jarosławiu,
18. Ginter Agnieszka – Zespół Szkół Drogowo-Geodezyjnych w Jarosławiu,
19. Jasińska Agnieszka – Zespół Szkół Drogowo-Geodezyjnych w Jarosławiu,
20. Jurkiewicz Grzegorz – Zespół Szkół Spożywczych Chemicznych i Ogólnokształcących w Jarosławiu,
21. Kiwacka Iwona – Liceum Ogólnokształcące im. M. Kopernika w Jarosławiu, a następnie studentka Politechniki Krakowskiej,
22. Krawczyk Małgorzata – Zespół Szkół Drogowo-Geodezyjnych w Jarosławiu,
23. Maciąga Izabela – Zespół Szkół Drogowo-Geodezyjnych w Jarosławiu,
24. Mazurkiewicz Agata – Zespół Szkół Ekonomicznych im. M. Dąbrowskiej w Jarosławiu,
25. Modrzewska Karina – Zespół Szkół Ogólnokształcących im. M. Kopernika w Jarosławiu,
26. Momot Krzysztof – Zespół Szkół Ogólnokształcących im. M. Kopernika w Jarosławiu,
27. Mrocza Tomasz – Zespół Szkół Drogowo-Geodezyjnych w Jarosławiu,
28. Muzyczka Michał – Zespół Szkół Ogólnokształcących im. M. Kopernika w Jarosławiu,
29. Niemiec Anna – Technikum Spożywcze w Jarosławiu,
30. Pałys Agata – Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Jarosławiu,
31. Romanowska Monika – Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Jarosławiu,
32. Rubin Ewa – Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Jarosławiu,
33. Sielska Agata – Zespół Szkół Drogowo-Geodezyjnych w Jarosławiu,
34. Skotnicka Kinga – Zespół Szkół Drogowo-Geodezyjnych w Jarosławiu,
35. Soszyńska Joanna – Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Jarosławiu,
36. Szegda Anna – Zespół Szkół Drogowo-Geodezyjnych w Jarosławiu,
37. Tomczyk Edyta – Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Jarosławiu,
38. Walczak Bożena – Zespół Szkół Ekonomicznych w Jarosławiu,
39. Wikiera Antoni – Technikum Budowlane w Jarosławiu,
40. Zub Wiesław – Zespół Szkół Elektronicznych w Przemyśle,

Podziękowanie stypendystów Fundatorowi
w L.O. im. M. Kopernika 2002/2003

41. Ałasa Rafał – absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie,
42. Buczek Paweł – student Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie,
43. Garlewicz Grzegorz – absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie,
44. Głowacki Bartłomiej - student Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie,
45. Jutka Jacek – absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie,
46. Kapalka Michał – student Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie,
47. Małek Janusz – student Politechniki Rzeszowskiej, Wydział Elektryczny – Automatyka,
48. Niedziela Paweł – absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie,
49. Ostrowski Bartosz – student Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie,
50. Pajda Bernadetta – studentka Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w Lubli-

nie,

51. Pelczarski Robert – student Politechniki Rzeszowskiej, Wydział Elektryczny – Automatyka,
52. Pilch Krzysztof – student Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie,
53. Skruch Paweł – student Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie,
54. Strzeboński Piotr – absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie,
55. Tarcholik Piotr – student Akademii Muzycznej w Krakowie,
56. Tesarowicz Szczepan – student Akademii Muzycznej w Krakowie,
57. Tutaj Andrzej – student Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie,
58. Waclawski Przemysław – student Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie,
59. Wawrzyniak Kamila – studentka Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie,
60. Woźny Dominika – absolwentka Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie,
61. Zub Jan - student Politechniki Warszawskiej, Wydział Mechaniczny, Energetyki i Lotnictwa,
62. Zygmunt Joanna – studentka Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie,
63. Anita Niedojadło - doktorantka Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie.

Niektóre z powyższych osób korzystały ze stypendium 2-krotnie.

Fundator nie tylko nagradzał młodzież za wyniki w nauce, potrafił docenić również talenty muzyczne przyznając nagrodę rodzinnemu zespołowi muzycznemu „Groszki” z Sieniawy za udział w programie telewizyjnym „Droga do gwiazd” prowadzonym przez znanego artystę Zbigniewa Wodeckiego.

Pamiątkowe zdjęcie zespołu „Groszki” ze Z. Wodeckim

Aby zapewnić środki na wypłatę stypendiów Fundator mimo podeszłego wieku i mocno nadszarpniętego zdrowia (przeszedł 2 zawały serca) prowadził „harcerski” tryb życia dojeżdżając co 3 dni z Krakowa do Jarosławia by osobiście kierować swoją Fundacją, a w szczególności nadzorować wykonawstwo inwestycji budowlanych do których przywiązywał ogromną wagę. Była to dla niego mordercza i wyczerpująca praca, jednak mimo życzliwych uwag i prośb współpracowników swoje obowiązki stawiał ponad stan swojego zdrowia. W jednym z takich powrotów z Jarosławia w dniu 16 maja 2003 roku zmarł nagle przed klatką schodową swego mieszkania w Krakowie. Zgodnie z Jego wolą zwłoki zostały skremowane a prochy zmarłego przewieziono do Jarosławia i umieszczono w grobowcu rodzinnym na starym cmentarzu.

W pogrzebie uczestniczyli profesorowie z AGH w Krakowie, liczne grono przyjaciół i mieszkańców Jarosławia, w tym duża liczba młodzieży z poczem sztandarowym z Liceum Ogólnokształcącego im. M. Kopernika oraz zespołem muzycznym „Groszki” z Sieniawy.

Doc. dr hab. inż. Zbigniew Zieliński pozostawił testament, w którym cały swój majątek, dorobek całego własnego życia i dorobek swoich rodziców, w tym czynna baza paliw przy ul. W. Reymonta, zapisał dla Fundacji.

**Uchwała Nr XXII/176/2001
Rady Powiatu Jarosławskiego
z dnia 2 marca 2001 r.**

w sprawie zajęcia stanowiska dotyczącego objęcia przez Radę Powiatu Jarosławskiego honorowym patronatem działalności Funduszu Stypendialnego im. Heleny i Tadeusza Zielińskich.

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. Nr 91, poz. 578 z późn. zm.), oraz §17 ust 2 Statutu Powiatu Jarosławskiego Rada Powiatu uchwała co następuje:

§ 1

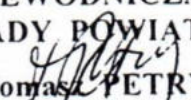
Rada Powiatu Jarosławskiego zajmuje stanowisko, którego treść stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu Jarosławskiego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**PRZEWODNICZĄCY
RADY POWIATU**

Tomasz PETRY

Załącznik do Uchwały Nr XXII/176/2001
Rady Powiatu Jarosławskiego
z dnia 2 marca 2001 r.

Stanowisko Rady Powiatu Jarosławskiego

w sprawie objęcia przez Radę Powiatu Jarosławskiego honorowym patronatem działalności Funduszu Stypendialnego im. Heleny i Tadeusza Zielińskich.

Fundusz stypendialny im. Heleny i Tadeusza Zielińskich utworzony został przez doc. Zbigniewa Zielińskiego (syna patronów), prof. AGH w Krakowie w celu udzielenia wsparcia finansowego młodzieży szczególnie uzdolnionej lecz znajdującej się w trudnej sytuacji materialnej, kształcącej się w szkołach ponadpodstawowych i ponadgimnazjalnych. Fundatorowi zależy głównie na młodzieży pochodzącej z ziemi jarosławskiej, ale nie wyklucza też objęcia pomocą młodzieży spoza niej kształcącej się na terenie powiatu Jarosławskiego.

Pragnieniem fundatora jest, aby główny patronat nad Funduszem (bez zobowiązań finansowych) sprawowała Rada Powiatu. W tym celu do komisji przyznającej świadczenia zaprosił przedstawicieli samorządów w osobach przewodniczącego Rady Powiatu lub jego zastępcę oraz przewodniczącego Rady Miasta lub jego zastępcę.

Fundusz ma swój regulamin, w którym zawarte są formy, zasady przyznawania pomocy oraz jej wysokość. Obsługę finansową pełnić będzie jedna ze szkół średnich w Jarosławiu (LO im. Mikołaja Kopernika), na której subkonto przelewane już są pieniądze. Pierwsze wypłaty nastąpią w marcu po rozpatrzeniu wniosków przez Komisję.

Rada Powiatu Jarosławskiego dostrzegając szczytne cele jakie przyświecają twórcom i założycielom Funduszu, a także doceniając wagę proponowanej pomocy postanawia objąć honorowym patronatem działalność Funduszu Stypendialnego im. Heleny i Tadeusza Zielińskich.

TEKST JEDNOLITY STATUTU
ZAREJESTROWANEGO 13.02.1992r. WEDŁUG STANU PRAWNEGO NA DZIEŃ 20.11.2004r.
(ważniejsze fragmenty statutu)

STATUT
FUNDACJI POMOCY EDUKACYJNEJ DLA MŁODZIEŻY
im. HELENY i TADEUSZA ZIELIŃSKICH W JAROSŁAWIU

§ 1

Fundacja Pomocy Edukacyjnej dla Młodzieży im. Heleny i Tadeusza Zielińskich w Jarosławiu, zwana dalej "Fundacją" ustanowiona została przez Zbigniewa Zielińskiego aktem notarialnym z dnia 13 lutego 1992 roku, repertorium nr 303/92 przez notariusza w Jarosławiu, działa na podstawie przepisów ustawy z dnia 06.04.1984r. o fundacjach (jednolity tekst: Dz. U. z 1991r. Nr 46, poz. 203), zwanej dalej "ustawą" oraz na podstawie postanowień niniejszego statutu.

§ 5

Celem Fundacji jest:

- a) gromadzenie środków finansowych i zasobów materialnych na rzecz udzielania pomocy szczególnie zdolnym i wyróżniającym się uczniom szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych, studentom szkół wyższych oraz studiów doktoranckich i podyplomowych,
- b) finansowanie nagród oraz stypendiów dla młodzieży za szczególne osiągnięcia w dziedzinie nauki i sztuki oraz postępu technicznego,
- c) udzielanie doraźnej pomocy materialnej organizacjom i instytucjom zajmującym się utrzymaniem osób wymagających pomocy (domy opieki) oraz osobom wymagającym doraźnej pomocy, tworzenie lub wspieranie finansowe hospicjów,
- e) prowadzenie innej działalności charytatywnej,
- f) inicjowanie i wspieranie działalności kulturalnej, oświatowej i artystycznej dla dobra społeczeństwa, w tym również Polonii,
- g) wspieranie idei obronności kraju, w tym upamiętnianie miejsc walki i męczeństwa Narodu Polskiego oraz osób z tym związanych.

§ 7

1. Majątek Fundacji stanowią środki finansowe oraz nieruchomości i inne aktywa uzyskane lub nabyte przez Fundację.
2. Fundusz założycielski przekazany Fundacji przez Fundatora składa się z funduszu obrotowego w wysokości 30.000.000,00 zł - trzydzieści milionów złotych, (po denominacji 3.000,00 zł - trzy tysiące złotych - według stanu z daty założenia Fundacji) oraz funduszu gwarancyjnego w wysokości 2.000,00 USD (dwa tysiące dolarów USA). Fundusz gwarancyjny zdeponowany na oprocentowanym rachunku w polskim banku jest przeznaczony na pokrycie ewentualnych strat Fundacji, a kwoty należne z tytułu jego oprocentowania na finansowanie działalności statutowej Fundacji.

§ 9

1. Fundacja dla realizacji celów statutowych może tworzyć Fundusze Stypendialne. Aktualnie zostają powołane Fundusze Stypendialne:
 - a) Fundacja Pomocy Edukacyjnej dla Młodzieży im. Heleny i Tadeusza Zielińskich w Jarosławiu, Fundusz Stypendialny w Jarosławiu,
 - b) Fundacja Pomocy Edukacyjnej dla Młodzieży im. Heleny i Tadeusza Zielińskich w Jarosławiu, Fundusz Stypendialny w Krakowie przy Akademii Górniczo-Hutniczej.
2. Zarząd Funduszu Stypendialnego liczy od 3-5 osób. Członek Zarządu Funduszu może być wybrany na członka Rady Fundacji.
3. Zarząd Funduszu może samodzielnie pełnić funkcję Komisji Kwalifikacyjnej do wyłaniania osób zasługujących na stypendium względnie nagrodę Fundacji. Zarząd Funduszu może również powołać Komisję Kwalifikacyjną złożoną częściowo z osób trzecich do wykonania tych czynności.
4. Decyzje o przydziale nagród i stypendiów oraz ich ilości i wysokości podejmuje Zarząd Funduszu Stypendialnego większością głosów. Decyzje te podlegają kontroli Zarządu Fundacji w ramach nadzoru ogólnego. Zarząd Fundacji może w wyjątkowych przypadkach przyznać nagrodę lub stypendium po zasięgnięciu opinii Zarządu Funduszu. Łączna wysokość przeznaczonych na ten cel środków nie może przekroczyć 5% sum wydatkowanych w danym roku na stypendia i nagrody.
5. Członków Zarządu Funduszu powołuje i odwołuje Rada i Zarząd Fundacji wspólnie. Członkowie Zarządu Funduszu Stypendialnego będący jednocześnie członkami Rady nie mogą brać udziału w głosowaniu dotyczącym ich osoby. W sprawach nieuregulowanych stosuje się odpowiednio § 15 ustęp 2-5 statutu.

§10

1. Fundacja może prowadzić działalność gospodarczą polegającą na zarządzaniu środkami finansowymi i materialnymi pozostającymi w jej dyspozycji we własnym zakresie lub za pośrednictwem wyodrębnionej jednostki organizacyjnej.
2. Fundacja może tworzyć spółki prawa handlowego i cywilnego lub przystępować do takich spółek. Maksymalną wielkość wnoszonych udziałów określa Rada w regulaminie pracy Zarządu.

§ 11

Organami Fundacji są:

1. Zarząd Fundacji,
2. Rada Fundacji.

Przyjmuje się jako zasadę, że praca w obu organach Fundacji jest działalnością społeczną wykonywaną bezpłatnie. W przypadku okresowego braku minimum 2 członków Zarządu funkcję tą może pełnić jeden z członków Rady wskazany przez Radę.

§ 12

1. Zarząd Fundacji składa się z trzech do pięciu członków.
2. Zarząd Fundacji na wniosek Przewodniczącego Zarządu wybiera jednego lub dwóch wiceprzewodniczących.
3. Przewodniczący Zarządu pełni swoją funkcję przez okres 2 lat. Rada może wybrać innego członka na tę funkcję lub przedłużyć pełnienie tej funkcji dotychczasowemu Przewodniczącemu na kolejne dwa lata. W przypadku braku chętnych do pełnienia tej funkcji spośród członków Zarządu Rada może wybrać Przewodniczącego Zarządu spośród siebie lub innych osób.

§ 13

1. Zarząd kieruje działalnością Fundacji i reprezentuje ją na zewnątrz.
2. Oświadczenie woli w imieniu Zarządu Fundacji składają dwaj członkowie Zarządu.

§ 15

1. Rada Fundacji składa się z pięciu do dziewięciu członków.
2. Członków pierwszego składu Rady powołuje Fundator. Rada powiększa lub uzupełnia swój skład w razie śmierci lub ustąpienia członka Rady w drodze tajnych wyborów.
3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach (w tym np. częstej, nieusprawiedliwionej nieobecności na posiedzeniach) odwołanie członka Rady może nastąpić w wyniku tajnego głosowania pozostałych jej członków.
4. Rada wybiera ze swego grona Przewodniczącego Rady, który kieruje pracami Rady, reprezentuje ją na zewnątrz oraz zwołuje i przewodniczy posiedzeniom Rady.

§ 17

Do zadań Rady należy w szczególności:

1. Nadzór nad działalnością Zarządu Fundacji i Zarządami Funduszy Stypendialnych.
2. Wytyczanie głównych kierunków działalności Fundacji.
3. Powoływanie i odwoływanie członków Zarządu.
4. Podejmowanie decyzji o zatrudnieniu członków Zarządu i ustalanie ich wynagrodzenia.
5. Ocena pracy Zarządu, rocznych sprawozdań oraz udzielanie absolutorium członkom Zarządu.
6. Podejmowanie decyzji o zmianach statutu oraz o likwidacji Fundacji przy wymaganym kworum wynoszącym 2/3 członków Rady i Zarządu. W przypadku braku kworum w pierwszym terminie zebrania należy wyznaczyć drugi termin najszybciej pół godziny później, w którym powyższe kworum nie jest wymagane.
7. Uchwalenie regulaminów pracy Rady i Zarządów oraz regulaminów przyznawania nagród i stypendiów przez Zarządy Funduszy Stypendialnych.
8. Wyrażanie zgody na zbywanie i nabywanie nieruchomości o wartości powyżej 50.000 zł (pięćdziesiąt tysięcy złotych) lub 10.000 € (dziesięć tysięcy euro).

ARTYKUŁY PRASOWE O NAS

Stypendia dla najzdolniejszych – „Nowiny”, kwiecień 2001r.

Kilkunastu uczniów gimnazjów i szkół średnich z Jarosławia zostało laureatami Funduszu Stypendialnego im. Heleny i Tadeusza Zielińskich.

W gronie wyróżnionych znaleźli się: **Monika Baj, Anna Boryło, Magdalena Gdula, Karina Modrzewska, Michał Muzyczka, Anna Niemiec, Joanna Soszyńska i Piotr Tomaszewski**. Wymienieni to uczniowie Gimnazjum nr 2 w Jarosławiu, Gimnazjum w Tyniowicach, Liceum Ogólnokształcącego nr 1 w Jarosławiu, Zespołu Szkół Spożywczych, Chemicznych i Ogólnokształcących w Jarosławiu oraz Ogólnokształcącej Szkoły Sztuk Pięknych w Jarosławiu. Fundusz Stypendialny im. Heleny i Tadeusza Zielińskich utworzony został w 1992 roku przez doc. **Zbigniewa Zielińskiego** (syna patronów), będącego wykładowcą Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Celem funduszu jest udzielenie wsparcia finansowego młodzieży szczególnie uzdolnionej, która znajduje się w trudnej sytuacji materialnej, kształcącej się w szkołach ponadpodstawowych i ponadgimnazjalnych.

Zbigniew Zieliński, wręczając stypendia laureatom, zaapelował do nich, aby nie zapominali o mniej uzdolnionych kolegach i pomagali im w nauce. Dostrzegając szczytne cele przyświecające twórcy i założycielowi funduszu, a także doceniając wagę proponowanej pomocy, Rada Starostwa Powiatowego w Jarosławiu objęła honorowym patronatem działalność Funduszu Stypendialnego im. Heleny i Tadeusza Zielińskich.

Stypendia rozdane – „Gazeta Jarosławska”, grudzień 2001r.

Najzdolniejszym uczniom jarosławskich gimnazjów i liceów wręczono stypendia Fundacji Zielińskich.

W Polsce fundację tą reprezentują dwa fundusze. Pierwszy założony został w Krakowie przy Akademii Górniczo-Hutniczej, drugi zaś w Jarosławiu. 4 października br. stypendia Fundacji Zielińskich wręczono krakowskim studentom, zaś w piątek, 14 grudnia br. w Liceum Ogólnokształcącym im. Mikołaja Kopernika w Jarosławiu otrzymali je uczniowie jarosławskich szkół.

W zorganizowanej w tym celu uroczystości wzięli udział dwaj profesorowie z AGH w Krakowie – **Andrzej Szczepański i Tadeusz Orzechowski**, wicestarosta jarosławski **Janusz Kołakowski**, przewodniczący Rady Fundacji **Tomasz Petry**, przewodniczący Funduszu Stypendialnego **Jarosław Pagacz**, członkowie Rady **Józef Zawadzki i Jan Gąsior** oraz młodzież szkół średnich.

Fundacja im. Zielińskich przyznała stypendia 14 najzdolniejszym uczniom. Wśród nich znalazło się 6 gimnazjalistów, którym przyznano całoroczne stypendium w kwocie miesięcznej 50 złotych. Otrzymali je: **Paweł Mizgalewicz** (Gimnazjum nr 1), **Magdalena Koralewicz** (Gimnazjum nr 5), **Michał Paulo** (Gimnazjum nr 2), **Piotr Tomaszewski** (Gimnazjum w Tyniowicach) oraz **Mariusz Biegus** (Gimnazjum w Makowisku).

Nagrodzeni licealiści (wśród których zdecydowany prym wiedzie młodzież z Zespołu Szkół Drogo-wo-Geodezyjnych Ogólnokształcących i Inżynierii Środowiska) to: **Agnieszka Jasińska, Agnieszka Ginter, Kinga Skotnicka, Izabela Maciąga, Anna Szegda, Tomasz Mrocza, Maciej Dzięgielowski** oraz **Krzysztof Momot** (ZSO nr 1). Wszyscy oni otrzymali jednorazową nagrodę pieniężną opiewającą na 1000 złotych.

Zbigniew Zieliński
37-500 Jarostaw
ul. gen. Zielińskiego 4

Testament

Ta nizej podpisany w pełni świadomości
podejmuję następującą ostateczną
decyzję:

W przypadku mojej śmierci mój majątek
składający się z nieruchomości, ruchomości
i środków finansowych - w całości i bez
żadnych ograniczeń - przekazuję na rzecz
zależonej przeze mnie:

Fundacji im. H. i T. Zielińskich
w Jarostawiu
dla realizacji jej statutowych celów.

Wykonawcą tego testamentu mianuję
Zarząd wyznaczonej Fundacji.

Zieliński
/z. zieliński/

Jarostaw, 10 maja 2002 r.

Fundacja Pomocy Edukacyjnej
dla Młodzieży
im. Heleny i Tadeusza
Zielińskich

FUNDACJA POMOCY EDUKACYJNEJ DLA MŁODZIEŻY IM. HELENY I TADEUSZA ZIELIŃSKICH W JAROSŁAWIU

